

Nr: AC 2302 22311

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. dr. N.J.A.P.B. Niessen, voorzitter, dr. R. Wilders en mw. S. Boll, leden.

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED] hierna te noemen “appellante”, pro forma ingesteld bij schrijven van 23 december 2022 waarna de beroepsgronden zijn aangevuld op 15 februari 2023, tegen de beslissing van 15 november 2022 van de examencommissie van de Faculteit der Geesteswetenschappen, hierna te noemen “verweerster”, waarin appellante wordt meegedeeld dat haar verzoek om een vrijstelling binnen het programma master Kunstgeschiedenis voor 42 EC niet wordt toegekend.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 15 november 2022, heeft verweerster aan appellante meegedeeld dat haar verzoek om een vrijstelling binnen het programma master Kunstgeschiedenis voor 42 EC niet wordt toegekend. Tegen dit besluit is het (pro forma) beroep van 23 december 2022 gericht. De beroepsgronden zijn op 15 februari 2023 aangevuld. Bij schrijven van 20 februari 2023 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden op 28 maart 2023, maar er is geen oplossing van het geschil bereikt. Bij schrijven van 4 april 2023 heeft verweerster een verweerschrift ingediend, waarop zijdens appellante op 3 mei 2023 een reactie is gestuurd.

Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 4 mei 2023, alwaar appellante is verschenen. Namens verweerster is [REDACTED] verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet verenigen met de beslissing, omdat deze volgens haar onterecht is. Zij stelt dat door geen van de partijen waarmee zij contact heeft gehad over het behalen van haar bachelor- en masterdiploma, gesproken is over een mogelijke verjaring van de geldigheid en daarmee de relevantie van de studieresultaten waarvoor verweerster haar in 2013 ontheffing verleende. Verweerster licht oorspronkelijk toe dat, nadat haar studieresultaten uit de jaren '90 in juli 2014 geconverteerd zouden zijn, het registreren van vrijstellingen in haar respectievelijke studietrajecten een formaliteit zou zijn en dat, om het bachelor- en masterdiploma te behalen, niet het volgen van vakken maar het voltooien van twee scripties vereist zou zijn. Om diverse redenen, waaronder ernstige ziekte van appellante, heeft zij langer gedaan over het voltooien van haar bachelorscriptie en is zij niet toegekomen aan het schrijven van haar masterscriptie, en heeft zij zich per september 2020 tijdelijk laten uitschrijven en zich een jaar later, per september 2021, weer ingeschreven. Volgens appellante heeft in al deze tijd niemand gesuggereerd dat óf de constructie waaronder zij afstudeerde óf haar studieresultaten van eindige geldigheid zouden zijn. De keren dat appellante ernaar vroeg is haar verteld dat de constructie geldig was zolang de partijen (de scriptiebegeleider, de tweede lezer en zijzelf) ermee instemden. Appellante stelt dat haar door de studieadviseur in januari 2021 is verteld dat verweerster de behaalde vakken, op basis waarvan zij per besluit recht heeft op 40 EC aan vrijstellingen, terug kon vinden, maar dat haar gevraagd is haar cv op te sturen voor een restant van 2 EC aan vrijstelling aangezien haar cv uit 2013 niet meer te vinden was. Dit zou slechts een formaliteit zijn, maar nadat appellante in 2022 alsnog een nieuw verzoek om vrijstellingen indiende, vergezeld van haar cv, ontving zij het onderhavige besluit, waar appellante zich niet in kan vinden. Met haar reactie van 3 mei 2023 op het verweerschrift stuurt appellante correspondentie mee over de periode 2013-2021 met verweerster en andere betrokkenen van de faculteit ter nadere onderbouwing van de gestelde toezegging. Tevens vraagt zij in deze reactie waarom verweerster niet alle interne correspondentie overlegt waarover zij in het verweerschrift spreekt.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Tussen verweerster en appellante heeft er op 28 maart 2023 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Dit gesprek heeft verweerster geen aanleiding gegeven tot herziening van het bestreden besluit. Verweerster stelt zich op het standpunt er op basis van het beroepschrift niet van overtuigd te zijn dat het toezeggingen betreft die bevoegdlijk door verweerster zijn gedaan, dan wel aan verweerster kunnen worden toegerekend. Volgens verweerster leidt ook eigen onderzoek niet tot de conclusie dat verweerster dergelijke toezeggingen heeft gedaan. In het archief zouden twee stukken teruggevonden zijn die van belang kunnen zijn. Ten eerste een informerende adviesbrief van 29 mei 2013 met daarin een route geschetst die vrijstelling kon opleveren, maar waarin geen daadwerkelijke vrijstelling wordt gegeven. Volgens verweerster is in de brief een passage opgenomen waarin staat dat er ontheffing aangevraagd moet worden voor het verlopen van de geldigheid van de studieresultaten die langer dan tien jaar geleden behaald zijn. Verweerster stelt dat dit op gespannen voet staat met hetgeen appellante aanvoert in haar beroepschrift, namelijk dat zij nooit is geweest op het verlopen van haar studiepunten. Een dergelijke ontheffing zou verweerster niet van appellante hebben ontvangen. Een tweede document dat verweerster heeft teruggevonden is een notitie op blanco papier met uitsluitend de tekst dat zodra appellante haar bachelordiploma heeft behaald, zij 42 EC aan vrijstellingen mag laten registreren op grond van eerder behaalde vakken en haar cv. Het document is, zo vervolgt verweerster, kennelijk van 27 november 2014 en is niet getekend en kennelijk ook nimmer aan appellante verzonden, waardoor verweerster het niet kan erkennen als een formeel besluit waarin vrijstelling is verleend. Verweerster vermeldt verder dat het dossier nog wel enige correspondentie bevat tussen de toenmalige leden van de Examencommissie. Op 12 augustus 2022 ontving verweerster daadwerkelijk het verzoek om een vrijstelling van 42 EC te registreren. Bij besluit van 15 november 2023 heeft verweerster het verzoek toegewezen voor 18 EC en afgewezen voor het meerdere, waarbij verweerster nader toelicht dat de situatie van appellante beoordeeld is naar de situatie van 2022 en niet naar die van acht of negen jaar daarvoor, en dat het masterprogramma Kunstgeschiedenis sindsdien grondig is veranderd. Verweerster ziet dan ook geen aanleiding om het besluit te herzien.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Op grond van artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder r, WHW zijn de gronden waarop verweerster vrijstelling kan verlenen van het afleggen van een of meer tentamens vastgelegd in de Onderwijs- en examenregeling.
3. Artikel A 4.7 en artikel A4.8 van de Onderwijs- en Examenregeling voor de masteropleidingen Faculteit der Geesteswetenschappen 2022-2023 bepalen het volgende:

Artikel A4.7 Vrijstelling

1. De examencommissie kan op schriftelijk verzoek van een student vrijstelling verlenen voor het afleggen van een of meer onderwijseenheden. De examencommissie beslist binnen twintig werkdagen na ontvangst van het verzoek.
2. De masterscriptie is van deze vrijstellingsmogelijkheid uitgezonderd.
3. Als de opleiding andere onderwijseenheden bevat die van de vrijstellingsmogelijkheid zijn uitgezonderd, wordt dat vermeld in Deel B van de OER.

Artikel A4.8 Geldigheidsduur resultaten

1. De decaan kan de geldigheidsduur van de resultaten van met goed gevolg afgelegde tentamens en verleende vrijstellingen uitsluitend beperken, indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn

2. *In deel B is bepaald voor welke met goed gevolg afgelegde tentamens en verleende vrijstellingen een beperkte geldigheidsduur geldt.*
3. *In afwijking van het bepaalde in het tweede lid kan de examencommissie in individuele gevallen bepalen dat de geldigheidsduur van de resultaten van een met goed gevolg afgelegd tentamen of een verleende vrijstelling met een beperkte geldigheidsduur wordt verlengd.*
4. *De geldigheidsduur van het resultaat van een toets is beperkt tot het einde van de betreffende onderwijseenheid.*

4. Deel B, het opleiding specifiek deel van de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleiding Kunst- en Cultuurwetenschappen 2022-2023 bevat, voor zover relevant, de volgende bepalingen:

Artikel B4.8 Nadere voorwaarden vrijstelling

De volgende onderwijseenheden zijn uitgezonderd van de mogelijkheid tot vrijstelling, zoals vermeld in Deel A, artikel 4.7:

- *Niet van toepassing*

Artikel B4.9 Geldigheidsduur resultaten

De geldigheidsduur van onderstaande tentamens en vrijstellingen voor tentamens is als volgt beperkt:

- *Niet van toepassing*

- 5 Het College stelt vast dat in de Onderwijs- en Examenregeling voor de masteropleidingen Faculteit der Geesteswetenschappen 2013-2014 geen bepalingen zijn opgenomen over de geldigheid van vrijstellingen.
- 6 Niet in geding is dat er sprake is van bijzondere omstandigheden. Het College overweegt dan ook dat ondanks het ontbreken van een formeel besluit er door verweerster dermate veel vertrouwen is gewekt bij appellante dat zij ervan uit had mogen gaan dat vrijstellingen aan haar zouden worden toegekend voor de masteropleiding Kunstgeschiedenis.
- 7 Het is het College gebleken dat appellante meermaals zelf heeft geverifieerd of hetgeen door verweerster was toegezegd nog van toepassing was en heeft derhalve een proactieve houding aangenomen om ervoor zorg te dragen dat haar de vrijstellingen toekwamen.
- 8 Het College overweegt dat gelet op alle correspondentie en overgelegde stukken er telkens sprake is geweest van het verlenen van 40 dan wel 42 EC aan vrijstellingen. Het is het College niet gebleken dat er sprake is van een beperking van de geldigheidsduur. Met name na het overleggen van extra correspondentie na de zitting van 4 mei 2023 kan er worden gesteld dat er 42 EC zou moeten worden vrijgesteld. Appellante had in goed vertrouwen redelijkerwijs mogen aannemen dat deze toezegging niet zou worden teruggedraaid, met name gezien de bijzondere omstandigheden die van toepassing waren.
- 9 Het College is van oordeel dat gezien voornoemde feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, de belangen van appellante met name door gebrekkige communicatie en een onvolledig dossier zijdens verweerster in het geding zijn gekomen en verweerster hierin derhalve te kort geschoten is.
- 10 Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is gegrond. De overige beroepsgronden behoeven daarom geen nadere bespreking.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

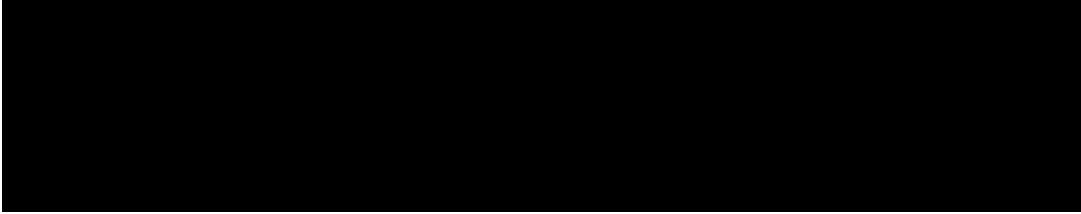
1. verklaart het beroep gegrond;

2. vernietigt de beslissing van 15 november 2022 en draagt verweerster op binnen vier weken na dagtekening van deze beslissing een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze beslissing;

3. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:

- partijen;
- de decaan van de Faculteit der Geesteswetenschappen;
- het College van Bestuur en wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 15 juni 2023

mr. S.M. Smith
secretaris

mr. dr. N.J.A.P.B. Niessen
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de **Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State**, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.